ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ ΑΡΣΕΝ ΛΟΥΠΕΝ

ΤΑ 113 ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ ΜΙΑΣ ΕΥΘΥΜΗΣ ΧΗΡΑΣ

Τὸ πιὸ ἐπιδέξιο «κόλπο» τοῦ Χάλλαμ Μπάρκλαιϋ. Τὸ ἀποκαλυπτικὸ σημεῖωμα μιᾶς κατασκόπου του. Ἡ ἄφιξις στὴν Εὐρώπη τῆς «μίσες» Ἀραμπέλας Ἤθανς. Ὁ Χάλλαμ Μπάρκλαιϋ στὸ ξενοδοχεῖο «Κάϊζερχοφ» τοῦ Βερολίνου. Ἕνας μυστηριώδης Ὁλλανδὸς πραγματογνώμων κοσμημάτων. Πῶς ἐκλάπη τὸ περιδέραιο τῆς βαθύπλουτης χήρας κτλ.

Χάλλαμ Μπάρκλαιϋ, ὁ νεώτερος Ἀρσὲν Λουπέν, ἔβγαλε ἀπ' τὸ χαρτί του ἕνα μυστηριώδες σημείωμα καὶ μοῦ τὸ ἔδωσε γιὰ νὰ τὸ διαβάσω. Ἦταν ἕνα πράσινο φύλλο χαρτιοῦ μὲ μαχροσκοπικὰ γράμματα καὶ περιεῖχε τὰ ἑξῆς :

«Σίδνεϋ. Γ. Α. ΙΥ. Στοιχεῖα τῆς Ἀραμπέλλας - Μαργαρίτας - Λάουρας Ἤθανς, τοῦ γένους Κόομπ.

»Χήρα τοῦ Ἔρμπερτ - Σαμουὴλ Ἤθανς, βασιλέως τοῦ μαλλιοῦ, ἰδιοκτήτου ἀπεράντων κτημάτων στὴν Αὐστραλία καὶ μερικῶν ἀδαμαντωρυχείων.

»Ἔχει 24 μέγαρα στὸ Μέλμπουρν κι' ἕναν οὐρανοξύστη στὸ Σίδνεϋ. Περιουσία κολοσσιαία.

»Κοσμήματα ἀνεκτίμητου ἀξίας, ἀγορασμένα ἀπὸ τοῦ Μέλλερ Σμὶθ καὶ Υἱός. Πέμπτη Λεωφόρος Νέα Ὑόρκη. Ἀνάμεσα σ' αὐτὰ ἕνα ὑπέροχο περιδέραιο μὲ 113 μαργαριτάρια, ἀξίας 200.000 δολλαρίων. Κατέχει κι' ἕνα παρόμοιο περιδέραιο, ἀπὸ φυσικὰ ὅμως μαργαριτάρια, ἀφειαγμένο ἀπὸ τὸν ἴδιο κοσμηματοπώλη.

»Ἡλικία : 57 χρονῶν. Δὲν ἔχει ξαναπαντρευτεῖ. Τῆς ἀρέσει ὅμως νὰ ἐρωτοτροπῆ μὲ νέους, τοὺς ὁποίους συναντάει στὰ ταξείδια της.

»Ἐπιβιβάζεται στὶς 14 γιὰ τὸ Ἀμβοῦργο, ἀπ' ὅπου θὰ πάη στὸ Βερολίνο.

»Σκοπὸς τοῦ ταξειδιοῦ της : ἐπίσκεψις τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης.

»Ἔχει πάρει μαζί της ὅλα τ' ἀληθινά της κοσμήματα.

»Πληροφορίες τῆς Ν. Ο.»

—Ποιὰ εἶνε αὐτὴ ἡ Ν. Ο. ; Ρώτησα περίεργος τὸν Χάλλαμ Μπάρκλαιϋ.

—Ἄ, ναί... Ἔχεις δίκηο. Μοῦ ἀπάντησε ὁ φίλος μου. Πρέπει νὰ σοῦ ἐξηγήσω... Τὰ Ν. Ο. εἶνε τ' ἀρχικὰ τῆς Νέλλυ Ὄβερ, τῆς κατασκόπου μου, ἡ ὁποία εἶχε κατορθώσει νὰ προσληφθῆ ὡς καμαριέρα τῆς «μίσες» Ἀραμπέλλα Ἤθανς.

—Γιὰ ποιὸ λόγο ;

—Γιὰ νὰ μετάχω τὸ πιὸ ὥμορφο «κόλπο» τῆς ζωῆς μου ! Νομίζεις, λοιπόν, ὅτι δὲν ἄξιζε τὸν κόπο νὰ ἐνδιαφερθῶ κάπως ἰδιαίτερα γι' αὐτὴν τὴν βαθύπλουτη χήρα ἀπὸ τὸ Σίδνεϋ ;

—Εἶμαι περίεργος νὰ μάθω, Χάλλαμ, τὴν περιπέτειά σου μὲ τὴ «μίσες» Ἀραμπέλλα Ἤθανς....

—Κι' ἐγὼ εἶμαι πρόθυμος νὰ σοῦ τὴν διηγηθῶ... Γι' αὐτὸ ἄλλωστε σοῦ ἔδωσα νὰ διαβάσης τὰ στοιχεῖα τοῦ θύματός μου. Ἄκουσε λοιπόν :

»Δέκα ἡμέρες μετὰ τὸ σημείωμα τῆς Νέλλυ Ὄβερ, ἔλαβα ἕνα τηλεγράφημα ἀπὸ τὸ Ἀμβοῦργο μὲ τὰ ἑξῆς :

«Ὁ φίλος ἀπειθάσθη σήμερα τὸ πρωΐ. Ἐκράτησε τὸ διαμέρισμα 35 στὸ Κάϊζερχοφ. Ι Βιλελμπλάτς, Βερολίνο».

»Τὸ βράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας ὁ Χάρτμαν, ὁ βοηθός μου κι' ἐγώ, πήραμε τὸ ἔξπρὲς γιὰ τὴ γερμανικὴ πρωτεύουσα. Ἡ πόλη, τὴν ὁποία ἑτοιμαζόμαστε νὰ κάνωμε, ἀνήκε στὴν κατηγορία τῶν «κόλπων» τῶν λεγομένων «ἀ λ' ἀμερικαίν». Αὐτὲς ὅμως αἱ ἐπιχειρήσεις δὲν γίνονται καὶ τόσον εὔκολα ἀπὸ τὸν καθένα. Χρειάζονται ἐμφάνισι ἀψόγου κομψότητος, μεγάλη εὐγένεια τρόπων κι' ἀνώτερη μόρφωσι. Ἐκεῖνος ποὺ θὰ θελήση νὰ κάνη ἕνα τέτοιο «κόλπο» πρέπει νὰ ξέρη νὰ ζῆ σὰν ἀριστοκράτης καὶ νὰ κινῆται μὲ ἄνεσι μέσα στὴν ἀνωτέρα κοινωνία τῶν κοσμοπολιτικῶν ξενοδοχείων... Ἔπειτα τέτοιες κλοπὲς μετιγαίνουν μόνο ὕστερ' ἀπὸ προσεχτικὲς μελέτες τῶν στοιχείων τοῦ θύματος κι' ἀκριβεῖς ὑπολογισμοὺς ἀπάνω σὲ κάθε λεπτομέρεια. Συνήθως τὶς ἀναλαμβάνουν διεθνεῖς μυστικὲς ὀργανώσεις, μὲ πράκτορας στὰ μεγαλείτερα κέντρα τοῦ κόσμου. Μὴ ξεχνᾶς ὅτι ἡ κατάσκοπός μου Νέλλυ Ὄβερ εἶχε προσληφθῆ ὡς καμαριέρα ἀπ' τὴ «μίσες» Ἀραμπέλλα Ἤθανς στὸ Σίδνεϋ !...

»Ἀλλ' ἂς ξαναγυρίσουμε στὴν ἱστορία μας. Ὅταν φτάσαμε στὸ σταθμὸ Λέρτε τοῦ Βερολίνου, χωρίσαμε. Ὁ Χάρτμαν πῆρε τὸν Οὐντεργκροούντμπαν (τὸν ὑπόγειο σιδηρόδρομο) κι' ἐγὼ ἕνα ταξί, τὸ ὁποῖο μὲ μετέφερε ἀμέσως στὸ Κάϊζερχοφ.

»Σ' αὐτὸ τὸ μεγάλο ξενοδοχεῖο συγκεντρώνεται πάντα ὅλη ἡ ἀριστοκρατία τῆς γερμανικῆς πρωτευούσης. Καὶ γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο ἡ «βασίλισσα τοῦ μαλλιοῦ» εἶχε καταλύσει στὸ Κάϊζερχοφ. Εἶχε τὴν ἐλπίδα, φαίνεται, ὅτι θὰ εὕρισκε ἐκεῖ πέρα ἀρκετοὺς νεαροὺς ἀριστοκράτες, γιὰ τὰ ἐφήμερα «φλέρτ» της.

»Στὸ Κάϊζερχοφ μοῦ ἔδωσαν τὸ διαμέρισμα 86, στὸ τέταρτο πάτωμα πρὸς τὸ Βιλελμπλάτς. Ὅσο γιὰ τὴ ζωὴ ποὺ ἄρχισα νὰ κάνω, δὲν διέφερε ἀπὸ τὴ ζωὴ ἑνὸς κοσμοπολίτου, ὁ ὁποῖος δὲν ξέρει μὲ ποιὸ τρόπο μπορεῖ κανεὶς νὰ περάση εὐχάριστα τὴν ὥρα του.

»Ἡ πληροφορίες τῆς Νέλλυ Ὄβερ ἦσαν ἀκριβεῖς. Ἡ «μίσες» Ἤθανς τριγύριζε στοὺς διαδρόμους τοῦ ξενοδοχείου μὲ τολμηρὲς κι' ἔξωμες τουαλέττες νειόπαντρης, ἡ ὁποία κάνει τὸ ταξεῖδι τοῦ γάμου της, κρύβοντας τὶς ρυτίδες τοῦ λαιμοῦ της μὲ τέσσερις σειρὲς ἀπὸ ὑπέροχα μαργαριτάρια, ποὺ θὰ τὰ ζήλευαν κι' αὐτὲς ἀκόμη ἡ γυναῖκες τῶν μαχαραγιάδων !

»Κι' ἀλήθεια, ἡ συντροφιὰ τῶν νέων τῆς ἦταν ἐξαιρετικὰ εὐχάριστη, μὰ παρ' ὅλες τὶς προσπάθειές της, κανεὶς ἀπὸ τοὺς νεαροὺς ἀριστοκράτες τῶν ξενοδοχείου δὲν εἶχε ἐρωτευθεῖ ἀκόμη τὰ κάπως μαραμένα θέλγητρά της.

»Μόνο ἕνας Ὁλλανδός, ὁ Χέντρικ Ρόσσεμ, ἕνας γνωστὸς πραγματογνώμων κοσμημάτων στὰ δικαστήρια τοῦ Ἄμστερνταμ, μὲ τὸν ὁποῖο ἡ «μίσες» Ἀραμπέλλα Ἤθανς ἔπαιρνε συχνὰ τὸν καφέ της στὸ καπνιστήριο, φαινόταν ὅτι διασκέδαζε μὲ τὶς ἐρωτικὲς φλαρίες τῆς ἀδιόρθωτης Αὐστραλῆς.

»Πέρασαν λοιπὸν ἔτσι ὀχτὼ ἡμέρες... Τέλος μιὰ ξαφνικὴ βλάβη τοῦ «ἀσανσέρ», μοῦ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ συστηθῶ στὴ «μίσες» Ἤθανς, ἡ ὁποία φάνηκε ἀπ' τὴν πρώτη στιγμὴ καταγοητευμένη ἀπ' αὐτὴ τὴν καινούργια γνωριμία της. Ἄ ! Αὐτὲς οἱ ἡλικιωμένες κυρίες, εἶνε τρομερὰ ἐπιτήδευνες !... Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἔγινα ὁ ἀχώριστος σύντροφος τῆς φιλάρεσκης χήρας. Μᾶς ἔβλεπαν πάντα μαζὶ στὸ τσάϊ, στὸ ἐστιατόριο, στὸ χόλλ τοῦ ξενοδοχείου καὶ φυσικὰ αὐτὸ τὸ φανερὸ «φλέρτ» μας προκαλοῦσε τὰ διακριτικὰ χαμόγελα τοῦ κόσμου...

»Ἕνα βράδυ, τὴν ὥρα ποὺ δειπνούσαμε μαζύ, ἔρριξα μιὰ παράξενη ματιὰ στὸ περιδέραιό της καὶ τῆς εἶπα, ξεσπώντας σ' ἕνα ἠχηρὸ γέλιο :

»—Ἄ ! θαυμάζω τὰ ψεύτικα μαργαριτάρια σας, κυρία μου !... Εἶνε ὑπέροχα ! Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὰ ξεχωρίση ἀπὸ τ' ἀληθινά...

»Ἡ «μίσες» Ἀραμπέλλα Ἤθανς ἔγινε κατακόκκινη ἀπὸ τὴν ἔκπληξί της.

»—Μά... κάνετε λάθος, ἀγαπητέ μου φίλε !... Διαμαρτυρήθηκε μὲ ζωηρότητα Τὰ μαργαριτάρια μου εἶνε ἀληθινά ! Τὰ ψεύτικα, τὰ ἔχω ἀφήσει μέσα στὸ «μπουντουάρ» μου, στὸ Σίδνεϋ !...

»Ἐγὼ ὅμως, κάνοντας τὸν εἰδικό, ἐπέμενα :

»Μπορῶ νὰ σᾶς βεβαιώσω, κυρία μου, ὅτι πολὺ σπανίως κάνω λάθος... Αὐτὰ τὰ μαργαριτάρια εἶνε ψεύτικα ! Νόμιζα ὅτι ἦταν ἡ ἀπομίμησις τοῦ ἀληθινοῦ κολλιέ σας... Εἴσαστε βέβαιη ὅτι δὲν ἄλλαξε κανεὶς τὸ περιδέραιό σας μ' ἕνα ψεύτικο ;

»—Ἀδύνατον! Φώναξε ταραγμένη ἡ «μίσες» Ἤθανς. Δὲν τὸ βγάζω ποτὲ ἀπὸ τὸ λαιμό μου !...

»—Ὦ ! Ξέρετε, ὑπάρχουν στὸν κόσμο μερικοὶ πολὺ ἐπιδέξιοι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι μποροῦν νὰ σᾶς κλέψουν δίχως νὰ τὸ καταλάβετε. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐργάζονται πάντα στὰ μέρη ποὺ συχνάζετε. Ποῦ ξέρετε, ἂν κανεὶς ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ξένους δέν... Τί νὰ σᾶς πῶ ; Εἴθε, ἀγαπητή μου κυρία, νὰ κάνω λάθος. Μὰ δὲν θέλω νὰ σᾶς κρύψω ὅτι ξέρω ἀπὸ μαργαριτάρια... Ὁ πατέρας μου ἦταν ἔμπορος πολυτίμων λίθων στὸ Λονδῖνο.

»Καὶ δίχως νὰ προσθέσω τίποτ' ἄλλο, ἄλλαξα θέμα κι' ἄρχισα νὰ μιλῶ μὲ τὴ «μίσες» Ἤθανς γιὰ τὶς κοῦφσες τῆς ἑπομένης ἡμέρας. Ἡ βαθύπλουτος χήρα προσπαθοῦσε νὰ κάνη τάχα τὴν ἀδιάφορη, μὰ φαινόταν καθαρὰ ὅτι ἡ σκέψις της ἦταν ἀλλοῦ. Ἡ ἀμφιβολία εἶχε ἀρχίσει νὰ τὴν βασανίζη. Ἦταν ὅμως Κυριακὴ κι' ὅλα τὰ κοσμηματοπωλεῖα ἦταν κλειστά... Ἡ «μίσες» Ἤθανς λοιπόν, ἀφοῦ ἄλλαξε πρῶτα ὅλα τὰ χρώματα τῆς ἰριδος, σηκώθηκε ἀπότομα καὶ μ' ἀποχαιρέτησε μὲ μιὰ πρόφασι. Ἐγὼ ὡστόσο εἶχα μαντέψει τὴ σκέψι της....

»Ὕστερ' ἀπὸ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας, τὴ στιγμὴ ποὺ ἀνέβαινα στὸ δωμάτιό μου, τὴν εἶδα νὰ χτυπᾶη διακριτικὰ τὴν πόρτα τοῦ Ὁλλανδοῦ πραγματογνώμονος... Καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ, στὸ πρόγευμα, ἡ «μί-

Ἡ Ἀραμπέλλα Ἤθανς καὶ τὰ μαργαριτάρια της

σες» Ἀραμπέλλα Ἤβανς μὲ ὑποδέχθηκε μ' ἕνα εἰρωνικὸ χαμόγελο :

»—Ἀγαπητέ μου φίλε, μοῦ εἶπε ὁλόχαρη, ἡ γκάφα σας θὰ μοῦ μείνῃ ἀξέχαστη !.. Ἐκάνατε πολὺ καλὰ ποὺ δὲν ἀκολουθήσατε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πατέρα σας. Τὰ μαργαριτάρια μου εἶνε ἀληθινά !... Χτὲς τὸ βράδυ εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ τὰ ἐξετάση ὁ κ. Ρόσσεμ, ὁ καλύτερος πραγματογνώμων κοσμημάτων τοῦ Ἀμστερνταμ !...

»Ἡ ταραχή μου ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε δὲν μπόρεσα νὰ βρῶ καμμιὰ δικαιολογία. Ἔκανα μόνο μιὰ ὑπόκλισι μπροστὰ στὴ βαθύπλουτη χήρα κι' ἔφυγα γιὰ νὰ κρύψω την ντροπή μου...

»Τὴν ἴδια μέρα, μέσα στὸ ἐξπρὲς ποὺ εἴχαμε πάρει γιὰ τὴ Βιέννη, ὁ Χάρτμαν μοῦ ἐξιστοροῦσε πῶς ὁ Κέντρικ Ρόσσεμ εἶχε κλέψει τὸ περιδέραιο τῆς «μίσες» Ἤβανς»...

—Μιὰ στιγμή, Χάλλαμ.... Τὸν διέκοψα. Ποιὸς ἦταν αὐτὸς ὁ Ὁλλανδὸς πραγματογνώμων Κέντρικ Ρόσσεμ ;

—Ὁ Χάρτμαν, ὁ βοηθός μου, φίλε μου ! Μοῦ ἀπάντησε ὁ Χάλλαμ Μπάρκλαϋ, καὶ ξέσπασε σ' ἕνα ἠχηρὸ γέλιο. Ἀκόμα λοιπὸν δὲν κατάλαβες πῶς ἔγινε τὸ κόλπο ; Ἡ Νέλλυ Ὄβερ, ἡ ὁποία σινώδευε φυσικὰ τὴν κυρία της στὴν Εὐρώπη, εἶχε φέρει μαζύ της κι' εἶχε παραδώσει στὸ Χάρτμαν τὸ ψεύτικο κολλιὲ τῆς φιλάρεσκης χήρας, ποὺ τὸ εἶχε κλέψει ἀπ' τὸ «μπουντοὰρ» της. Τὴν ὥρα λοιπὸν ποὺ ὁ βοηθός μου, ὁ ὁποῖος εἶχε διαδόσει στὸ ξενοδοχεῖο ὅτι ἦταν Ὁλλανδὸς πραγματογνώμων κοσμημάτων, ἐξήταζε τὰ μαργαριτάρια τῆς «μίσες» Ἀραμπέλλας Ἤβανς, τ' ἄλλαξε ἐπιδέξια μὲ τὰ ψεύτικα κι' ὅταν ἐκείνη ἔφυγε ἀπὸ τὸ διαμέρισμά τον, δὲν ὑποψιαζόταν διόλου ὅτι φοροῦσε στὸ λαιμό της τὴν ἀπομίμησι τοῦ κολλιέ της, ἡ ὁποία εἶχε τὴν ἰδέα ὅτι βρισκότανε στὸ Σίδνεϋ !... Τί λὲς τώρα γι' αὐτὸ τὸ «κόλπο ἀ λ' ἀμερικαίν ;» Δὲν ἦταν μιὰ πρώτης τάξεως ἐπιτυχία ;....

Ὁμολογῶ ὅτι αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ Χάλλαμ Μπάρκλαϋ μ' ἔκανε νὰ τὸν θαυμάσω. Ἡ περιπέτειά του μὲ τὴν βαθύπλουτη Αὐστραλὴ κι' ἡ κλοπὴ τῶν 113 μαργαριταριῶν της, εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἐπιδέξια κατορθώματά του.

ΚΛΩΝΤ ΒΕΝΣΕΛ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΥΡΙΕΣ

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΩΝ

Τὸ νερὸ τῆς ἀμμωνίας δὲν ὑποβοηθεῖ βέβαια τὴν ἀνάπτυξι τῶν μαλλιῶν, περιορίζει ὅμως προσωρινῶς τὴν τριχόπτωσι καὶ ἰδίως ὅταν αὐτὴ προέρχεται ἀπὸ νευραλγίες ἢ πυρετούς. Καθαρίζει ἐπίσης τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀπὸ τὸν ἱδρῶτα καὶ τὴ σκόνη.

Ἡ κίνα, διαλυμένη μέσα σὲ οἰνόπνευμα, εἶνε μοναδικὴ κατὰ τῆς τριχοπτώσεως, ποὺ προέρχεται ἀπὸ κρυολόγημα τοῦ κεφαλιοῦ, λόγῳ παραμονῆς στὸ ὕπαιθρο κατὰ τὶς νυχτερινὲς ὧρες κοντὰ σὲ παραλίες ἢ σὲ ὄχθες λιμνῶν, ὅπου ὑπάρχει ὑγρασία.

Ἐπίσης τὸ ἀφέψημα καρυοφύλλων εἶνε ἐξαίρετο τονωτικὸ τοῦ δέρματος τῆς κεφαλῆς, ὅταν εἶνε ἀσθενικὸ ἐκ φύσεως ἢ λόγῳ μακροχρονίου ἀσθενείας.

Ἡ διάφορες ἀλοιφές, ποὺ ἔχουν βάσι τὸ μυαλὸ τοῦ βωδιοῦ ἢ τὸ λίπος τῆς ἀρκούδας, τρέφουν τὶς ρίζες τῶν τριχῶν καὶ ὑποβοηθοῦν τὴν ἀνάπτυξί τους. Τὶς ἀλοιφὲς ὅμως αὐτὲς πρέπει νὰ τὶς μεταχειρίζωνται κυρίως οἱ μελαχροινοί, οἱ νευρικοὶ κι' ὅσοι ἔχουν ξηρὸ δέρμα.

Τὰ στυπτικὸ ὕδατα, ὅπως τὸ «ἀγγλικὸ νερό», τὸ «ἐκχείλισμα κανθαρίδων» καὶ ἡ διάφορες φυτικὲς οὐσίες, ὑποβοηθοῦν τὴν ἀνάπτυξι καὶ στερέωσι τῶν τριχῶν, συνιστῶνται ὅμως εἰδικῶς στὶς λυμφατικὲς φύσεις καὶ στοὺς ξανθούς, τῶν ὁποίων τὸ δέρμα ἔχει ἀνάγκη τεχνητοῦ ἐρεθισμοῦ.

Τὸ ἁλάτι καὶ τὸ σαπουνὶ εἶνε ἐξαίρετα κατευναστικὰ κατὰ τοῦ κνισμοῦ, τοῦ ἐρεθισμοῦ καὶ τῆς πιτυριάσεως τοῦ δέρματος.

Θαυμάσιο ὑγρὸ γιὰ ὑγιεινὸ «λοσιὸν» τῶν μαλλιῶν εἶνε καὶ ἡ μπύρα, μὲ λίγες σταγόνες ροῦμι μέσα, καὶ τὸ ζεστὸ νερό, μέσα στὸ ὁποῖο θὰ ἔχετε ρίξει λίγη στάχτη καὶ ἀρκετὸ χυμὸ λεμονιοῦ. Ἡ τελευταία αὐτὴ συνταγὴ χρησιμοποιεῖται εὐρύτατα ἀπὸ τὶς Ἰαπωνίδες, ἡ ὁποῖες φημίζονται γιὰ τὰ πλούσια καὶ στιλπνὰ μαλλιά τους.

Πρέπει τέλος νὰ ξέρετε ὅτι ἡ δυσπεψία εἶνε μιὰ ἀπὸ τὶς κυριώτερες αἰτίες τῆς τριχοπτώσεως καὶ τέλος τῆς φαλακρότητος. Ὅταν ἰδῆτε πάντως ὅτι ἀρχίζουν νὰ σᾶς πέφτουν τὰ μαλλιά, πρέπει νὰ συνηθίσετε νὰ τρίβετε μὲ τὰ δάχτυλά σας τὸ τριχωτὸ δέρμα, ἐρεθίζοντας ἔτσι τὰ αἱμοφόρα ἀγγεῖα, γιὰ νὰ προμηθεύσουν περισσότερο αἷμα στὶς ρίζες τῶν τριχῶν καὶ νὰ τὶς δυναμώσουν.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ἡ ἰδιοφυΐα καλλιεργεῖται καλύτερα στὴ μόνωσι, ὁ χαρακτῆρας ὅμως σφυρηλατεῖται μέσα στὴν τρικυμιώδη θάλασσα τῆς ζωῆς.

—Ἡ σκιὰ τῆς δυστυχίας εἶνε κατὰ κανόνα πιὸ μελανὴ κι' ἀπ' αὐτὴ τὴ δυστυχία.

—Ὁ Θεὸς δίνει τὴν τροφὴ σὲ κάθε πουλί, ἀλλὰ δὲν τοῦ τὴ ρίχνει καὶ μέσα στὴ φωλιά !

ΜΙΚΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΔΙΑΜΑΝΤΙ

(Τοῦ ΓΑΒΡΙΗΛ ΒΟΛΛΑΝ)

Πάνω στὸν καλοστρωμένο δρόμο τὸ αὐτοκίνητο ἔτρεχε, μουγκρίζοντας σὰν ζῶο, μὲ τὴν ταχύτητα ποὺ χρειάζεται γιὰ νὰ δώσῃ στοὺς ἐπιβάτες τὸν ἔλαφρὸν ἐκείνον ἴλιγγο, ποὺ μοιάζει σὰν τὴν εὐχάριστη καὶ γεμάτη κέφι ζάλη, ποὺ φέρνουν διὸ ποτήρια σαμπάνια.

—Τί ὡραία ποὺ εἶνε ! Εἶπε ἡ κ. Ναρέλ, κυττῶντας μ' ἐρωτικὴ τρυφερότητα τὸν ἄντρα της.

Ἐκεῖνος, προσεκτικός, ψύχραιμος, διηθεῦνε τὸ αὐτοκίνητο μὲ ἀκρίβεια καὶ ἀσφάλεια μοναδική.

Ἦταν ἕνα ζευγάρι ταιριασμένο. Ἐκείνη, ὡραία, γλυκειά, χαριτωμένη. Ἐκεῖνος, εὐγενικός, περιποιητικός. Ἦσαν εὐτυχισμένοι καὶ ἡ ζωή τους ἐκυλοῦσεν εὐχάριστη καὶ ἤρεμη, σὰν τὸν καλοστρωμένο, ἴσιο δρόμο, πάνω στὸν ὁποῖο ἔφευγε τὸ αὐτοκίνητο, τὴν ἡλιόλουστη αὐτὴ μέρα.

Ἡ δουλειές τοῦ κ. Ναρέλ πήγαιναν καλά. Ἀπόδειξις τὸ ἰδιόκτητο αὐτοκίνητό τους. Μικρὸ ἐπίσης ἦταν καὶ τὸ ἐξοχικὸ σπιτάκι τους, στὸ ὁποῖο πήγαιναν τώρα, συγυρισμένο, περιποιημένο, φωτεινό, ἄνετο, καλοεπιπλωμένο — σωστὴ ἐρωτικὴ φωλίτσα...

Καὶ τὸ αὐτοκίνητο ἔτρεχε στὸν ἴσιο, καλοστρωμένο καὶ ἡλιοφώτιστο δρόμο, φέροντας μακρυά, στὴν ἐξοχή, τὸ ταιριασμένο ζευγάρι καὶ τὴν εὐτυχία του... Ἄξαφνα.....

—Ἔχεις τὸ διαμάντι στὴν τσέπη σου ; Ρώτησε ἡ κ. Ναρὲλ τὸν ἄντρα της. Πρόσεξε μὴν τὸ χάσης.

—Τὸ διαμάντι ; Ποιὸ διαμάντι ; Ἀπάντησε ὁ κ. Ναρέλ.

—Τὸ ξέχασες κιόλας ; Τὸ διαμαντένιο δαχτυλίδι, ποὺ σοῦδωσα νὰ μοῦ φυλάξῃς...

—Ἐμένα μοῦδωσες δαχτυλίδι νὰ φυλάξω ; Μὰ δὲν εἶμαι ξεχασμένος ἐγώ....

—Δὲν θυμᾶσα ! Ἔτσι κάνεις πάντα, τῶχεις σύστημα.... Εἶπε νευριασμένη λίγο ἡ κ. Ναρέλ.

—Δὲν φταῖς ἐσύ, φταίω ἐγὼ ποὺ συζητῶ ! Ἀπάντησε στὸν ἴδιο τόνο ὁ ἄντρας της.

Ἡ συζήτησις γινότανε ζωηρότερη.

—Πέτρο, μὴν παίρνῃς αὐτὸ τὸ ὕφος τοῦ ἀδικημένου. Θυμοῦμαι καλά. Τὴν ὥρα ποὺ φεύγαμε σοῦδωσα τὸ δαχτυλίδι μου νὰ μοῦ τὸ φυλάξῃς. Θυμοῦμαι ἀκόμα καὶ τὴ χειρονομία σου, ποὺ τῶβαλες στὴ δεξιά σου τσέπη...

—Γιὰ νὰ ἰδοῦμε !... Εἶπε βαρυεστισμένος ἀπὸ τὴ συζήτησι κι' ἴσως κλονισμένος στὴν πεποίθησί του ὁ κ. Ναρέλ.

Ἐσταμάτησε τὸ αὐτοκίνητο καὶ κατέβηκαν καὶ οἱ δυὸ κάτω. Ὁ κ. Ναρὲλ ἐψάχτηκε μὲ προσοχή. Ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του τὴ σιγαροθήκη του, τὴν πίπα του, διάφορες σημειώσεις, ἕνα κλειδί....

—Ὦ ! τῶβαλες μαζὺ μ' ὅλα αὐτὰ τὰ παλιοπράγματα !... Ἕνα δαχτυλίδι τετοιας ἀξίας ! Εἶπεν ἡ κ. Ναρέλ.

Ὁ κ. Ναρὲλ δὲν καταδέχτηκε ν' ἀπαντήσῃ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, στὴν τσέπη του δὲν βρέθηκε τίποτα.

—Μήπως εἶνε τρύπια ἡ τσέπη σου ; ρώτησε ἡ γυναῖκα του.

Ἄλλο ψάξιμο. Ὄχι, δὲν ἦταν τρύπια. Μήπως τῶβαλε στὴν ἀριστερὴ τσέπη ; Κι' ἐκεῖ τίποτα. Ὁ κ. Ναρὲλ ἔψαξε τέλος ὅλες του τὶς τσέπες, μὰ τίποτα, τίποτα !....

—Τῶχασες, ἁπλουστατα !... Ἐφώναξεν ἡ κ. Ναρέλ.

—Αἴ, μὰ δὲν ὑποφέρεσα !.... Ἐξέσπασεν ὁ κ. Ναρέλ. Δὲν εἶνε νὰ συζητῆ κανένας μὲ σένα !....

—Ὦ ! ἀχάριστε ! Εἶπε μὲ δάκρυα στὰ μάτια ἡ κ. Ναρέλ. Δὲν τῶβγαζα ποτὲ ἀπὸ τὸ χέρι μου, γιατί μοῦ τὸ χάρισες ἐσύ, τὴν ἡμέρα τῶν ἀρραβώνων μας. Τότε ἤσουν λεπτός, εὐγενικός, δὲν ἤσουν ὅπως τώρα !

—Καλά, καλά, δὲν τὸ χωρίζόσουν ποτὲ τὸ δαχτυλίδι σου, μονάχα σήμερα βάλθηκες νὰ τὸ χάσης. Ἄς γυρίσουμε στὸ σπίτι τώρα, νὰ ἰδῆς ποιὸς ἔχει δίκηο.

Κι' ἐγύρισε τὸ αὐτοκίνητο.

Ἦταν ἕνα ἀντρόγυνο ἁρμονικό, ἐρωτευμένο. Μὰ κι' ὁ πιὸ ξάστερος οὐρανὸς ἔχει πάντα μερικὰ συννεφάκια. Ἂν ἦταν στὸ σπίτι, ὁ κ. Ναρὲλ θὰ χτυποῦσε τὸ πόδι στὸ πάτωμα, θἄδινε μιὰ γροθιὰ στὸ τραπέζι, θὰ βροντοῦσε τὶς πόρτες καὶ θὰ ξεθύμαινε. Μὰ μέσα στὸ αὐτοκίνητο, πῶς νὰ ξεσπάσῃ ; Ἀναψε λοιπὸν ὅλη τὴν ταχύτητα τῆς μηχανῆς.

—Πέτρο ! Πέτρο ! Τί κάνεις ; Ἐφώναξε ἡ κ. Ναρέλ.

Μὰ ἦταν ἀργά. Τὸ αὐτοκίνητο, τρέχοντας μὲ ὅλη του τὴν ταχύτητα, ἔπεσε σὲ μιὰ στροφὴ πάνω σ' ἕνα φορτηγό, ποὺ ἐρχότανε ἀπὸ τὴν ἀντίθετη διεύθυνσι.

....

Ἦταν χειμῶνας, ὅταν ξαναγύρισε στὸ σπιτάκι της ἡ κ. Ναρέλ, ὕστερ' ἀπὸ ἕξη μῆνες, ποὺ ἔμεινε πληγωμένη βαρειὰ στὸ νοσοκομεῖο. Ὁ ἄντρας της εἶχε σκοτωθεῖ στὴ σύγκρουσι τοῦ αὐτοκινήτου. Κι' αὐτὴ τώρα ἐγύριζε ἀπ' τὸ νοσοκομεῖο χήρα, μαυροφορεμένη, θλιμμένη, ἀπελπισμένη !... Μόλις ἔφτασε σπίτι, ἐπῆγεν ἴσια στὴν τουαλέττα της. Καὶ μόλις ἄνοιξε τὸ πρῶτο συρτάρι, ἐλύγισαν τὰ γόνατά της κι' ἔπεσε κάτω, βγάζοντας μιὰ σπαρακτικὴ κραυγή. Μέσα στὸ συρτάρι βρισκόταν τὸ δαχτυλίδι μὲ τὸ διαμάντι, τὸ ὁποῖο ἔλαμπε σὰν δάκρυ, ποὺ δὲν θὰ στεγνώσῃ ποτέ.